

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Inauguració de la 34a Setmana del llibre en català

Barcelona, 2 de setembre de 2016

Autoritats, senyores i senyors, és un plaer participar com a presidenta del Parlament en aquest acte inaugural de la trenta-quatrena edició de la Setmana del llibre en català.

Vull agrair a l'Associació d'Editors en Llengua Catalana l'organització de la Setmana del llibre en català, una data assenyalada al calendari del món editorial, de la nostra cultura i de tots els lectors del país, agraïment que vull fer extensiu a totes les entitats, institucions i persones que donen suport a aquest esdeveniment i que hi col·laboren per fer-lo realitat any rere any. Sense l'empenta de tothom, inclosos els qui vénen a passejar-hi, a escoltar xerrades i col·loquis, a participar en les diverses activitats, sense implicació de la ciutadania, la Setmana del llibre en català no seria possible, com no és possible cap projecte col·lectiu i de país sense aquesta implicació. Us animo, doncs, a participar en els esdeveniments i projectes culturals, polítics i socials del nostre país.

Aquest és un país actiu que vol un futur millor. Aquest futur, però, no l'aconseguirem quedant-nos tancats a casa i esperant que les coses millorin totes soles. Cal que ens mobilitzem i que participem activament per aconseguir canvis socials, polítics i culturals, per tenir l'oportunitat d'un futur millor.

Enguany, la Setmana del llibre en català se celebra en un context polític estatal que un cop més amenaça una peça cabdal en el model d'ensenyament de la nostra llengua i que és fruit del consens social: el sistema d'immersió lingüística. Les noies i els nois que estudien a Catalunya acaben la formació

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

sabent català, però també dominant el castellà i l'anglès, igual o millor que a la resta de l'estat. Les dades ho demostren. Però a ells no els importen, les dades. Simplement, n'hi ha que no els agrada que s'ensenyi el català, i menys encara que s'apregui. Com deia l'Ovidi, "hi ha gent a qui no agrada que es parli, s'escrigui o es pensi en català. És la mateixa gent a qui no agrada que es parli, s'escrigui o es pensi". Els molesta, la nostra llengua. Davant d'això, la millor resposta és continuar endavant i utilitzar-la amb tota normalitat. La millor resposta és, per exemple, llegir en català. Llegim llibres, que són font de coneixement, font de pensament. Gaudim-ne. La lectura és un plaer.

La Setmana del llibre en català és una oportunitat per acostar-nos-hi. Però també és una setmana plena d'activitats: tallers, espectacles... Faig una crida a participar-hi, una crida perquè la ciutadania es faci també seu aquest esdeveniment.

Per acabar, vull fer esment del manifest de suport als refugiats que ha impulsat la Setmana del llibre en català. A Catalunya volem que es respectin els drets dels refugiats, volem acollir les persones que fugen de països en guerra i cerquen l'oportunitat de construir-se una vida millor. Al cap i a la fi, no fa pas tants anys, els catalans també es van haver d'escapar d'una guerra i una dictadura. Presidents, escriptors, editors, centenars de milers de catalans, van ser, no fa tants anys, refugiats en altres països. El govern de la Generalitat i els ajuntaments s'han coordinat i preparat per acollir refugiats. S'hi han ofert. El Parlament també ho ha demanat. Però les persones refugiades han arribat amb comptagotes al nostre país. És important que tothom tingui present que no arriben perquè el seu trasllat és en mans dels estats i la Unió Europea. Ho decideixen els governs dels estats. En faig esment perquè el manifest reclama també a les institucions catalanes que assumeixin la seva responsabilitat en aquesta qüestió, i ho han fet, ja l'han assumit, aquesta responsabilitat. Catalunya està preparada, i ens hem ofert directament a les institucions europees per intentar activar els processos

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

d'acollida. Insisteixo, però, que no podem acollir-los perquè és el govern de l'estat qui decideix qui permet entrar al nostre país. Ser o no ser un estat vol dir aquestes coses. Vol dir, per exemple, decidir o no sobre els refugiats. No ho oblidem pas.

Moltes gràcies.